

عنوان مقاله:

کاربرد مدلسازی داده مقاومت سنجی در شناسائی ساختارهای زمین شناسی (مطالعه موردی، ناحیه شمال غرب دماوند)

محل انتشار:

ششمین همایش زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احسان مرادیان بجزستانی - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئوفیزیک، پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و م

غلام جوان دولویی - استادیار پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله، تهران، ای

خلاصه مقاله:

امروزه مدل سازی داده های ژئوفیزیکی برای تحلیل ساختارهای زمین شناسی به صورت وسیعی مورد استفاده قرار می گیرد. استفاده از تکنیک های مدل سازی برای پردازش داده های ژئوفیزیکی به روش مقاومت سنجی الکتریکی، موجبات افزایش دقت در شناسائی ساختار های زمین شناسی را فراهم نموده است. در این مقاله با مروری بر روش مقاومت سنجی و مدل سازی داده ژئوفیزیکی، ناحیه شمال غرب دماوند بررسی شده است. براساس نتایج مدل سازی در امتداد پروفیل ده کیلومتری این ناحیه، پنج لایه زیرسطحی با توجه به تغییرات مقاومت ویژه تشخیص داده شد. لایه سطحی و هوازده دارای مقاومت ویژه 500-850 اهم متر است. لایه های دوم و سوم در منطقه، لایه هایی با مقاومت کم 12-100 اهم متر که احتمالاً آبدارند. لایه چهارم دارای مقاومت ویژه ی حدودا 100-480 اهم متر است. لایه ی پنجم با مقاومت ویژه بیش از 500متر به عنوان سنگ بستر در نظر گرفته می شود که با سازندهای زمین شناسی ناحیه همخوانی دارد.

کلمات کلیدی:

زمین شناسی، مقاومت سنجی، مدل سازی، مقاومت ویژه سنگها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/69067>

